

derfor ønske oplyst, hvorledes det stiller sig med Hensyn til Vedligeholdelsen af selve Værket, som skal bygges derovre. Endvidere kunde jeg ønske oplyst, om den noget større Uddybning, der tales om i Motiverne, vil medføre en væsentlig Forøgelse af Udgifterne til Sandpumpning, eventuelt yderligere Anskaffelse af en mindre Sandpumper. Og endelig, om f. Eks. den nye Havn skal have Havnefyrr, Havnebelysning, Havnemester, altsaa om der vil blive Tale om alle de Udgifter, som naturligt knytter sig til en Havn. Jeg tror, at det vil blive et kommende Udvalgs Hverv først og fremmest at underbygge Lovforslaget med alle disse positive Oplysninger.

Men for øvrigt nærer jeg ikke Tvivl om, at der ved dette Lovforslag som ved saa mange Lovforslag, der vil komme frem vedrørende Vestkysten, vil komme et Punkt, hvor Lovgivningsmagten griber i det blinde, hvor man foretager et Eksperiment, og hvor Sindsstemningen overfor den Befolkning, det drejer sig om, vil være det afgørende. Og netop ud fra denne Sindsstemning vil jeg, der har Sympati for Fiskerbefolkningen og tror, at den for Øjeblikket staar overfor et Gennembrud, anbefale Sagen, ganske vist til videre alvorlig Undersøgelse, men paa den anden Side til sympatisk Forstaaelse og Samarbejde med Ministeriet i Haab om at kunne faa et gunstigt Resultat ud af den.

Grønberg: Som Medforslagsstiller af Lovforslaget om Havne- og Moleanlæg paa Jyllands Vestkyst vil jeg begynde med at gøre den Bemærkning, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til det, som vor Ordfører (Kierkegaard) sagde, idet han anbefalede Forslaget. Jyllands Vestkyst staar jo for de fleste Mennesker som et barskt og strengt Landskab. Den har ikke det smilende og indbydende Præg, som f. Eks. Østkysten har, men der lever paa Vestkysten en kraftig og dygtig Befolkning, der er mere vejrbitd og hårdet, end Befolkningen i Almindelighed i den østlige Del og herovre paa Øerne er, og det gælder i særlig Grad Fiskerbefolkningen, som under den haarde Kamp, som deres daglige Arbejde medfører, ofte maa vise, hvor stor deres Kraft og Udholdenhed er. Denne Befolkning mener jeg, vi bør komme til Hjælp i det strenge Arbejde, den har for at bjærge det daglige Brød, og det er jo først og fremmest det, vort Lovforslag tilsigter. Jeg vil ikke her komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, men jeg vil fremhæve et enkelt Punkt af de Betragtninger, vor Ordfører gjorde gæl-

dende. Han gjorde meget rigtigt stærkt gældende, at det er nye Værdier, der her er Tale om at skabe. Paa dette Punkt er der nogen Forskel mellem dette Lovforslag og mange andre Forslag, hvorved man kommer Erhvervslivet til Hjælp, thi der er mange Steder, hvor der ikke just er Tale om at skabe nye Værdier. Det skal ikke være nogen Kritik af Loven om Husmandsbrug, naar jeg nævner den som Eksempel. Ved den Støtte, man fra Statens Side har givet gennem denne Lov, er det ikke Hensigten at fremskaffe ny Jord; det kan man ikke gøre her i Danmark. Det drejer sig i Virkeligheden kun om Værdier, der er til Stede i Forvejen. Man kan maaske ved denne Lov naa til at hjælpe Jordpriserne opad, men det er ikke sikkert, at det er nogen Fordel; det skal jeg dog ikke komme ind paa i denne Sammenhæng. Men ganske anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til et Lovforslag som dette, hvor der er Tale om nye Værdier, der kan drages ind i Arbejdet, og hvorved man kan være med til at forøge vor nationale Formue. Det er den store nationaløkonomiske Betydning, som dette Lovforslag har.

Jeg kan ikke se andet — og jeg tænker for Resten, at vi alle her i denne Sal er enige derom — end, at der er gjort for lidt i Aarenes Løb for at hjælpe dette Arbejde frem. Naar vi sammenligner vort Fiskeri med Fiskeriet i andre Lande som England og Holland — jeg har haft Lejlighed til at se lidt paa Fiskeriet der —, viser det sig, at vi ikke udretter nok. Det vil kunne betale sig — det er den Side af Sagen, jeg her vil fremhæve — at hjælpe Fiskerne noget mere i deres strenge Arbejde. Det Spørgsmaal, vi her staar overfor, er heller ikke nyt. Det er et Krav, der har været fremme paa mange Maader og ved mange Lejligheder, og jeg er af den Mening, at dette Spørgsmaal lettest vil kunne løses, naar der fremsættes en samlet Plan for hele Vestkysten. Derfor tror jeg, at man ikke kan skyde vort Forslag til Side paa den Maade, som f. Eks. det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen) i sin noget overlegne Omtale havde Lyst til. Navnlige kan man ikke affærdige det paa den Maade, som han gjorde, ved at sige, at vort Forslag ikke skulde være tilstrækkeligt planlagt, og at det var bygget paa for løst et Grundlag. Jeg skal for Resten senere komme tilbage til nogle af de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde. Jeg tror, som sagt, at den bedste Vej til at løse hele Spørgsmaalet paa er at faa fremsat en samlet Plan, og det er da det, vi har stræbt at gøre i det Forslag